

Una altra vida beguda a grans tragos

En un d'aquells dies de finals d'octubre en què encara venia de gust estirar-se a la platja, i fins i tot fer una banyota al mar, vaig començar a llegir a Aiguablava (Begur) el llibre de Marcos Ordóñez que relata la "gran vida de Perico Vidal", com anuncia el títol sense que sigui una exageració. L'autor va conèixer Perico Vidal l'any 2003 mentre feia una recerca sobre la gran Ava Gardner a Espanya que li va permetre escriure Beberse la vida. Quan, a suggeriment de diverses persones que li van dir que Perico Vidal va ser un ajudant de direcció importantíssim amb una llista impressionant d'amics i coneguts del món cinematogràfic, Marcos Ordóñez va contactar-hi no sabia que li seria explicada una altra vida que també va ser beguda a grans tragos. L'escriptor la narra en primera persona, però no correspon a la pròpia, sinó a la de Perico Vidal, que devia ser un bon narrador oral que, traspassada la seva veu a un text, se'ns adreça a través de l'escriptura fluida, àgil, seductora del gran Ordóñez.

Nascut a París l'any 1926, Perico Vidal era fill d'una barcelonesa i d'un home casat que no el va reconèixer, però que se'n va fer càrrec del seu manteniment i de la seva formació. La mare va tornar amb el fill a Barcelona. L'home, però, no va voler parlar de la seva infantesa, ni de la guerra. La seva "gran vida", aquella que relata, està associada al cinema. Com explica el llibre, va iniciar-se com ajudant de direcció quan Orson Welles, a qui havia conegut en el festival de Canes del 1952, li va proposar de fer-ho a Mr. Arkadin (1955).

En aquella època, Welles buscava productors europeus perquè havia estat "expulsat" dels estudis de Hollywood, que, per la seva banda, també rodaven pel·lícules al sud d'Europa (sobretot a Itàlia, mentre que, a mitjans dels 50, van començar a fer-ho a l'Espanya franquista) perquè costaven més barates i tenien avantatges fiscals. És així que, l'any 1959, Vidal va treballar amb Joseph Leo Mankiewicz a De sobte, l'últim estiu, una pel·lícula que va rodar-se parcialment a Begur (convertida en la imaginària Cabeza de Lobo) amb la presència estel·lar d'Elizabeth Taylor, que Perico Vidal defineix com una diva intractable amb un capteniment abominable: abusar del dèbil per marcar territori. Va observar que ho feia amb la seva doble i que va disfrutar quan aquesta, en una tarda xafogosa d'agost, havia de córrer per un carrer costerut. Recordo l'escena: els nadius (joves begurencs amb la cara enfosquida pel maquillatge) persegueixen Sebastian, un ric nord-americà al qual adoren com si fos un déu fins acabar devorant-lo literalment. I conec el carrer costerut, a prop del qual, després d'encetar el llibre a la platja d'Aiguablava, vaig llegir aquest fragment. I molts altres, com ara aquells que expliquen la seva amistat amb Frank Sinatra, al qual va conèixer durant el rodatge d'Orgullo y pasión, un disbarat dirigit per Stanley Kramer

El cineasta que Perico Vidal va admirar més va ser David Lean, pel qual va començar a treballar amb Lawrence de Arabia consolidant-hi una amistat perdurable amb el Doctor Zhivago. Seria una altra història a explicar perquè, tres setmanes després d'haver-ne llegit més de cent pàgines en un dia, vaig acabar el llibre durant una llarga espera en una estació de tren d'Irlanda, relativament a prop de la costa on Lean, amb l'ajuda de Perico Vidal, va rodar La hija de Ryan. Allà vaig descobrir els problemes amb l'alcohol de Perico Vidal i vaig llegir la part explicada per la seva filla Alana. Sí, va ser una gran vida, amb les seves ombres i potser també amb les seves fabulacions, i Marcos Ordóñez, rescatant-la de l'oblit, l'ha convertit en llegenda. Fins m'agraden les dedicatòries del llibre: a Pepita, forever, i a Xavier Pérez i Coral Cruz.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-12-2014 Pàgina 35

-El Punt Avui. Nacional 16-12-2014 Pàgina 35

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/804738-una-altra-vida-beguda-a-grans-tragos.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui